

Reisgids voor de Droomwereld

Een bestemming zonder veiligheidsgordels en reisdocumenten

Mel Hartman

Inleiding

Het lijkt vreemd dat er zo weinig, voor zover we weten zelfs geen, reisgidsen over de Droomwereld zijn geschreven. Tenslotte wordt deze reisbestemming zeer vaak bezocht, zelfs meerdere keren per etmaal en is het een immens populaire bestemming. Niemand ontkomt aan vakanties naar de Droomwereld, tenzij je een amoëbe bent of een lobotomie hebt ondergaan. De Droomwereld wordt meer dan eens vergeleken met Las Vegas: een pretpark voor volwassenen waar dezelfde regel van toepassing is: wat gebeurt in de droomwereld, blijft in de droomwereld. Maar dan vele malen goedkoper, zonder het aanhoudende pingping geluid van de slotmachines en zonder de aanwezigheid van de maffia. Er is evenwel evenveel naakt, eten in overvloed en er lopen net zoveel vreemde creaturen rond. Toch is er weinig (waarheidsgetrouwe) informatie over de Droomwereld als vakantiebestemming te vinden en dat ligt niet enkel aan het feit dat het een omgeving is die continu aan verandering onderhevig is, veranderingen die afhankelijk zijn van de gemoedstoestand van de bezoeker en veroorzaakt worden door de massale stroom toeristen. Bovendien geven de toeristen die er geweest zijn telkens een andere omschrijving.

Des te meer een reden om deze reisgids samen te laten stellen. We vonden het tijd dat de misverstanden voor eens en voor altijd de slaapkamerdeur uitgegooid werden en er eindelijk eens positief reisadvies gegeven werd. Het was een grote uitdaging, een hersenspijtende onderneming, een zenuwslopende opdracht waaraan we slapeloze nachten, minder haren en een caféïneverslaving aan overgehouden hebben. Om van ons gezond verstand nog maar te zwijgen. We hebben ons moeten specialiseren in het bewust reizen, reizen waarbij je beseft dat je aan het reizen bent, om ons van de taak te kunnen kwijten. We begrijpen dat je weinig tot geen controle hebt over het wanneer je deze vakantiebestemming bezoekt, hoewel we daar wel enige tips voor geven, maar we kunnen er tenminste voor zorgen dat je verblijf zo aangenaam mogelijk verloopt.

De volledige reisgids is gratis te downloaden op Smashwords. Maar hier alvast enkele stukjes als voorproef.

Voor we dieper ingaan op deze boeiende bestemming een gouden raad die we de vakantiegangers willen meegeven.

Alles is werkelijkheid.

De munteenheid

Ten eerste: je hoeft je geld niet om te wisselen in de plaatselijke munteenheid. De banken verdienen eindelijk eens geen snars aan je (zeg ook nooit dat je bankier bent; de gevolgen zijn niet te overzien).

Ten tweede: de Droomwereld is niet voor niks het mekka voor de rugzaktoerist. Alles is er gratis! En niet minder zo belangrijk: je hoeft nergens af te dingen of vervelende, zeurende verkopers van je af te slaan.

Het nadeel is dan weer wel dat souvenirs meenemen onmogelijk is. Laat dat je er echter niet van weerhouden om met kinderlijke vreugde winkels leeg te roven, je zakken vol te proppen en je armen vol te laden. Niemand zal je tegenhouden en gevangenis kennen ze niet. Je houdt er enkel een verschrikkelijke kater of een enorme frustratie aan over wanneer je met lege handen weer thuis komt.

Verder: bankautomaten zijn er niet of je bent je pincode vergeten (opeens moeten het 36.875 nummers én letters zijn). Je betaalt trouwens wel in natura voor verkregen diensten en genot (zie hoofdstuk: sport en ontspanning).

De taal

De plaatselijke bevolking maakt het de reiziger enorm gemakkelijk, ze praat namelijk alle talen, m.a.w. ze zijn multi-linguïstisch.

Het zit namelijk zo. Ze hebben een taalcentrum in de hersens dat vele malen verder geëvolueerd is dan dat van ons. Welke taal de toerist ook spreekt, zodra hij/zij het een woord zegt, al is het babygebrabbel, geblaf of alleen maar 'Oh' of 'Ah' (wat kreten zijn die vaker in de

Droomwereld geuit worden dan op welke bestemming dan ook), dan focust dat taalcentrum zich op die taal zodat de ontvanger ieder woord begrijpt en ook die taal vloeiend spreekt.

Het maakt dus niet uit of je een onduidelijke taal zoals Japans of een onleerbare taal zoals Nederlands spreekt, iedereen zal begrepen worden. Vooral cavia's en flatulente mensen zijn daar meer dan opgetogen over. De plaatselijke bevolking heeft wel een eigen taal: het Babels. Onmogelijk te leren zonder hersenchirurgie of het vijfvoudig splijten van de tong.

Opgelet: de lokale bevolking is allergisch aan het volgende gedrag van toeristen:

- niezen
- het tonen van identiteitspapieren of elke andere vorm van bureaucratie
- zonnebaden
- vliegen (er gebeuren te veel botsingen met de droomwereldbewoners)

Waarschuwingen

Je zou denken dat een bestemming als de Droomwereld een droom moet zijn. Niets is echter minder waar, of ben je de nachtmerries en je schooltijd soms vergeten? Eerst een geruststelling: wat je ook doet, je kunt niet sterven (tenzij het je tijd is).

Dus hierbij in het kort alvast enkele tips om je verblijf aangenaam te houden:

- probeer niet om je vakantie bewust mee te maken, het verpest een heleboel
- hoewel het ongestraft leegroven van shops met je favoriete spulletjes zo ongeveer het leukste is dat je kan doen... vermijd de meeste shops, zo niet alle (zie hoofdstuk 'shopping')
- voor zover je verstand het toelaat: wees altijd beleefd, ook tegen de wagens (zie hoofdstukken 'shopping' en 'verkeer')
- blijf in de steden

- zelfs al is alles werkelijkheid, blij ontspannen, want je beseft toch niet dat alles werkelijkheid is

- de monsters zijn bijna nooit slecht (tenzij je Elvis monsterlijk vond, dan heb je een probleem) en mensachtigen zijn niet altijd menselijk (een beetje zoals bij ons)

- de meeste honden zijn geen honden, tenzij het bezoekers zijn net als jij.

- wees voorzichtig met kippen in grote aantallen

Hoe er weer weg te geraken

Eigenlijk heb je daar weinig over te zeggen, je wordt er uitgeschopt. De bewoners van de Droomwereld beslissen wanneer je vakantie erop zit en ze doen dan ook alles om je weg te krijgen. Het gebeurt vaak dat wanneer een bezoeker weigert om naar huis te gaan, een lokale bewoner overgaat tot drastische maatregelen zoals de toerist uit een raam gooien, overrijden met een wagen of met zijn schoonmoeder confronteren. Voor zover de auteurs na hebben kunnen gaan, houden de toeristen daar geen blijvende schade aan over (hoewel er bij slachtoffers die hun schoonmoeder op vakantie hebben ontmoet, later vaker inslaapproblemen worden geconstateerd).

Tips om sneller te vertrekken

- in de armen knijpen
- tegen een muur aanlopen
- van een brug springen
- proberen heel snel te lopen
- iets zoeken wat je kwijt bent
- te laat zijn op een afspraak

De bevolking

Dit hoofdstuk is haast onmogelijk om aan te beginnen. De auteurs hebben gepiekerd, geruzied, gediscussieerd en kussengevechten gehouden om tot een overeenstemming te komen hoe uitgebreid dit stuk zou worden. In de Droomwereld wonen niet alleen mensen, maar allerlei soorten wezens. Sommigen kan je niet eens omschrijven zonder pijn aan je oogbollen te krijgen en een niesbui te voelen opkomen. Probeer dit te vermijden. Die niesbui dan, die kan je vakantie in een oogopslag doen eindigen. Je moet het zo zien: bijna alle wezens waar je ooit over gehoord of gelezen hebt, al is het in oeroude manuscripten of verloren troubadourverhalen, bestaan echt in de Droomwereld. Hoe denk je anders dat die verhalen bij ons ontstaan zijn?

De Droomwereld is niet alleen een supervakantiebestemming, maar ook een inspirerende plaats voor makkelijk te beïnvloeden auteurs en kunstenaars. Het is dus logisch dat er niet enkel mensen onder de plaatselijke bevolking leven. We zouden het ons makkelijk kunnen maken en zeggen: open een sprookjesboek en daar heb je de plaatselijke bevolking. Maar dat zou niet helemaal juist zijn, eigenlijk zou het zo catastrofaal ver van de waarheid staan dat een aanklacht niet vermeden zou kunnen worden (met wat de auteurs met deze reisgids verdienen zouden ze zich niet eens een pro deo advocaat kunnen veroorloven).

We willen jullie niet voorliegen, toch niet in alles. Hoe die wezens in onze verhalen omschreven werden, is een verdraaide versie en ver uit zijn context gerukt. De bewoners van de Droomwereld hebben ons dit nooit kwalijk genomen, wetende dat vooroordelen een essentieel onderdeel zijn van ons DNA. De normen en waarden in de Droomwereld verschillen nogal van de onze. Taboes zijn er nagenoeg onbestaand. Discriminatie en racisme kennen ze niet en er wordt veel belang gehecht aan vrij denken.

Het woord 'vreemdgaan' kennen ze niet, dat vinden ze maar vreemd. Aanvankelijk dachten ze dat het betekende dat iemand vreemd liep.

De volledige lijst van de meest voorkomende wezens die je tijdens je boeiende reis kunt ontmoeten, vind je terug in de reisgids zelf.

*De traditionele outfit van de begrafenisondernemer.
Laat hun verschijning je niet afschrikken,
onder die kap zit een gevoelig persoon met veel humor.
Ze houden van bier en zijn bang van bloed.*

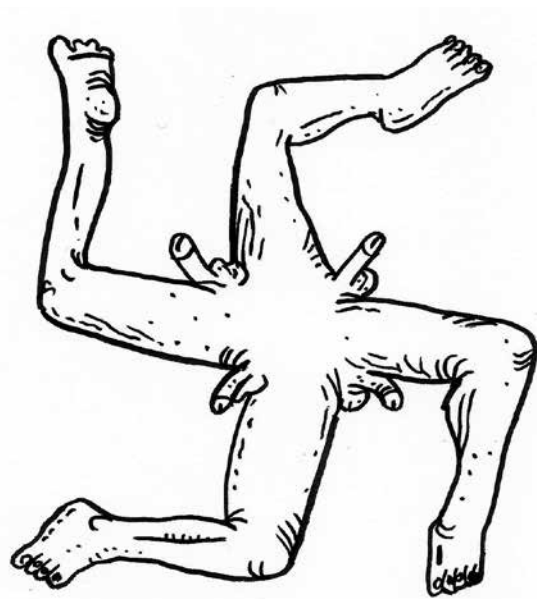
Spreekwoorden in de Droomwereld

Die zijn er niet en dat heeft zijn oorsprong in het verleden.

Ooit had de lokale bevolking heel wat zegswijzen, zoals:
- De aanhouder, die de meeste toeristen kan vermijden, wint (doelend op de voortdurende veranderingen in de omgeving door de toeristen)

- Al draagt een apanzer een gouden ring, het is en blijft een lelijk ding (de droomwereldbewoners houden over het algemeen niet van gouden voorwerpen)
- Hij/zij is met zijn kont in de boter gevallen (het wordt tijd dat hij/zij zich eens wast)

In dat verre verleden waren er echter nog weinig toeristen. In de loop der tijden, toen er meer en meer vakantiegangers kwamen, besloot de bevolking om spreekwoorden af te schaffen. Het bleek namelijk dat de spreekwoorden die opgepikt werden door toeristen soms werkelijkheid werden. Plots lag je met je kont in een ton boter.

Begroetingen

Het informele karakter van de bevolking kan samengevat worden met de volgende opsomming: tolerant, emotioneel, vrijdenkend, wispelturig en onmogelijk te omschrijven. Een van de beroemdste motto's is dan ook: 'Doe wat je wil en schaad enkel degenen die het lekker vinden', wat hun zorgeloze levenshouding perfect weergeeft.

Enkele basisregels in de omgang vind je verspreid in de reisgids, aangezien het onmogelijk is een algemeen besluit te vormen. Het enige dat we je wel in het kort kunnen meegeven is: schrik niet. De bewoners zijn namelijk heel erg handtastelijk (soms zonder bijbedoelingen) en heel erg direct (zowel met woorden, daden, als met het mikken van spullen naar je hoofd). Begroetingen gebeuren dan ook zelden met een 'goedemorgen', maar veel vaker met een stevige omhelzing en meerdere zoenen (het is onduidelijk hoeveel zoenen de gangbare norm is; de een zegt drie, de ander dertig). Het enige antwoord dat je op een

formele begroeting zoals bij ons mag verwachten is gelach (omdat je nu eenmaal zo'n vreemde toerist bent met van die rare gedragingen) of ze omhelzen je zo stevig dat je vakantie terstond beëindigd wordt. Uitzondering: slangenmensen begroeten je door hun tong uit te steken. We vinden dit bijzonder kinderachtig, maar het is niet anders.

De zelfbewuste wagens kiezen ook zelf hun bumperstickers. Hier enkele voorbeelden:

'Jezus is herrezen! Eindelijk krijg ik mijn post.'

'Het is niet omdat we je gemist hebben, dat we niet goed gemikt hebben.'

'Ik doe mijn eigen stunts.'

'Ongelukken gebeuren, we zijn ook maar machines.'

'Pas op: deze wagen stopt regelmatig.'

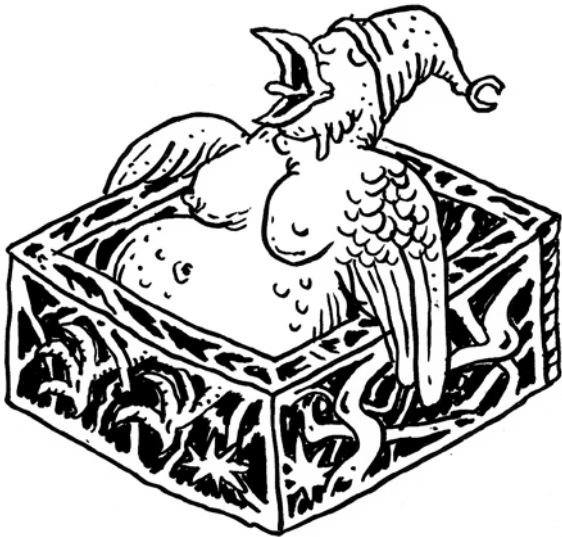
'Om de schade aan jouw lijf op te nemen.'

Eten en drinken

De keuken in de Droomwereld is enorm uitgebreid en het lijkt vaak of ze niets anders doen dan eten en drinken. Doordat er echter een grote verscheidenheid aan wezens onder de lokale bevolking leeft, hebben ze zo ieder hun specialiteiten en behoeften. Wat voor de één een lekkernij is of een noodzakelijke voedingsstof, is voor de ander vreselijk smerig of dodelijk. (Combinaties zijn ook mogelijk. Wat niet weerhoudt dat velen er zich toch aan wagen omdat hun opvoeding op twee principes gebaseerd is: alles moet je een keer uitproberen en als je het overleeft nog een tweede keer.) Hun opvoeding is er een van tolerantie en het wordt dus niet getolereerd om een mening te vormen zonder ervaring. Zelfs na vele ongelukken, weigeren de ouders van deze opvoedingswijze af te stappen.

Voor de laffe toeristen die op veilig willen spelen en net zo willen eten als wat ze thuis altijd eten, raden we aan om een restaurant van een heks binnen te stappen. Aangezien heksen altijd precies weten wat je wilt, zullen ze je (meestal) geen onaangename verrassingen voorschotelen. Tenzij je onbeleefd was.

Tip: BISTO (whisky)

*Brouwerij: Odedden 50 % vol. 1 liter
Gestookt in Het kabouterhuis door kabouters (duh).
Bisto brengt het kind in je naar boven
(zwangeren opgelet!) en doet je ontwaken
op de meest vreemde plaatsen.*

Restaurants en drankgelegenheden

Zie ook onze tips in hoofdstuk 'Eten en drinken'. De lokale bevolking gaat zeer vaak uit eten. Volgens goede bronnen is dit om het sociaal contact te onderhouden, niet omdat ze niet graag thuis eten. Deze gelegenheden worden meestal gerund door heksen. Alcohol is overal en altijd te verkrijgen.

Roken wordt nog steeds toegestaan en zelfs gestimuleerd, en iedere tafel bevat dan ook minstens één asbak. Niet-rokers worden argwanend bekeken, soms zelfs ronduit agressief. Het is dus goed mogelijk dat je als niet-roker aangesproken wordt met: 'Zou je alsjeblieft een sigaar willen opsteken!'

Droomwereldbewoners hebben een hekel aan reservaties omdat het in tegenspraak is met hun spontane levenswijze (en lijkt op bureaucratie). Wil je zeker zijn van een plek, reserveer dan in geen geval!

Bovendien zou het ook weinig nut hebben. Niet alleen plaatsen en steden zijn continu onderhevig aan verandering, maar ook tijd. Het spreekwoord: tijd is relatief, is nergens meer van toepassing dan in de Droomwereld. Het bestaat er eenvoudigweg niet, toch niet in lineaire zin. En schrik niet wanneer het interieur van het restaurant plots verandert, zelfs op het moment dat je er zit.

Must see or do

De Elyseum gasbellen

Gelegen naast de Kannaaravijnen in het berggebied. De gasbellen bezoeken is een spannend en avontuurlijk evenement. 80% van de bezoekers brengt het er niet levend of ongeschonden vanaf, maar bescherming hoort niet bij de attractie en is nergens te vinden. De brandblaren zijn echter wel goed te behandelen en bij toeristen zijn ze verdwenen bij het weer naar huis gaan. Mede daarom vindt de lokale bevolking er niet veel meer aan en sindsdien kent het maar een beloop van 2% meer. Het niet bestaande toeristenbeleid vreest dan ook voor een sluiting van de deuren. Snel gaan dus!

De volledige reisgids bevat o.a. nog hoofdstukken over: politiek, godsdienst, theater, misdaad, gezondheidszorg, het klimaat, een landkaart en mayonaisepotjes.

Veel reisplezier! ■